

سرکوب خونین خلق بلوچ در سالگرد جمعه خونین زاهدان

در آستانه سالگرد کشتار مردم زاهدان در جمعه ۸ مهر ۱۴۰۱ توسط جمهوری اسلامی، بار دیگر مردم زحمتکش و دلاور بلوچ در برخی شهرهای بلوچستان از جمله در زاهدان و تفتان و خاش به خیابانها آمده و بر علیه حکومت و رهبر آن یعنی خامنه ای جلاد شعار دادند. نیروهای سرکوب جمهوری اسلامی که از بیش از یک هفته قبل خود را برای مقابله با اعتراضات توده‌ای در روز جمعه ۷ مهر آماده کرده بودند با وحشیگری تمام به ضرب و شتم مردم معترض و شلیک به آنان دست زده و دستکم ۳۲ تظاهر کننده را با تیراندازی مجروح نمودند.

در این تظاهرات مردم به پا خاسته با فریاد "مرگ بر خامنه ای" و "مرگ بر دیکتاتور"، "تجاوز، جنایت، ننگ بر این ولایت" بار دیگر نفرت خود را از دیکتاتوری حاکم به نمایش گذاشتند. مردم خشمگین همچنین با فریاد شعارهایی چون "مرگ بر بسیجی"، "بسیجی، سپاهی، قاتل ما شمایی"، "بسیجی سپاهی، داعش ما شمایی" خشم خود را از نیروهای سرکوب جمهوری اسلامی نشان داده و با فریاد "برادر شهیدم، خونتو پس می گیرم" و "بلوچ می میرد، ذلت نمی پذیرد" بر عزم خود در مبارزه با نظم اقتصادی- اجتماعی ظالمانه موجود تأکید نمودند. آنها همچنین با سر دادن شعار "مرگ بر ستمگر، چه شاه باشه چه رهبر" نشان دادند که بر این امر آگاهند که آزادی شان صرفاً با تغییر دیکتاتورها حاصل نشده و برای رسیدن به آزادی و رهائی باید نظم ظالمانه حاکم از ریشه بر افکنده شود.

یکسال پیش یعنی در روز جمعه ۸ مهرماه نیروهای سرکوب جمهوری اسلامی برای جلوگیری از بیا خاستن مردم ستمدیده بلوچ تجمع مردم در زاهدان را با وحشیگری تمام به گلوله بسته در نتیجه این قتل عام ددمنشانه بیش از صد نفر کشته و بیش از ۳۰۰ نفر مجروح شدند که تعداد زیادی از آنها را زنان و کودکان تشکیل می‌دادند. این کشتار ننگین اما بر عکس تصور جلادان جمهوری اسلامی نه به خفه کردن صدای آزادیخواهان مردم بلکه به تداوم یکساله مبارزات دلاورانها تا کنون منجر شد. به‌رغم اینکه نیروهایی از میان مردم خواهان روشن شدن ابعاد این جنایت و محاکمه آمرین و عاملین آن بودند اما جمهوری اسلامی در یک سال گذشته حتی یک نفر را هم به دلیل این جنایت دستگیر نکرد و هیچ دادگاهی حتی برای سرپوش گذاشتن بر جنایت انجام شده شکل نداد. اتفاقاً بر عکس، مقامات جمهوری اسلامی تا جایی که توانستند نیروهای سرکوبگر خود را تقویت و مردم ستمدیده و معترض را دستگیر کردند. این واقعیت بار دیگر نشان داد که توده‌های تحت ستم ما با رژیم طرف هستند که جز زبان زور نمی‌شناسد و به همین دلیل هم جز با زبان زور نمی‌توان با او سخن گفت.

نکنه آموزنده تجمعات اعتراضی ۷ مهر ماه ۱۴۰۲ و شعارهای سر داه شده در این است که این تجمعات در شرایطی رخ داد که نیروی های انتظامی خود را برای مقابله با آن آماده کرده و از شهرهای مختلف نیرو وارد بلوچستان کرده بودند. نیروهای سرکوب حتی مناطق اطراف شهر زاهدان را هم حصارکشی کرده بودند. اما با وجود همه این تدارکات و آمادگی‌های ضد خلقی مردم بار دیگر به پا خاستند تا نشان دهند که بر این شعار خود که "برادر شهیدم، خونتو پس می‌گیرم" استوار و پابرجا می‌باشند. همچنین این شعارها در شرایطی سر داده شد که از تریبون نماز جمعه از مردم خواسته می‌شد که شعار "مرگ" سر ندهند. اما توده‌های مردم به چنان خواستی واقعی نگذاشتند و فریاد "مرگ بر خامنه ای" در همه شهرهایی که مردم بپا خاستند با صلابت تمام سر داده شد. این امر بیانگر آن است که مردم بلوچ به خوبی می‌دانند که برای رسیدن به نان، کار، مسکن و آزادی چاره‌ای جز مبارزه‌ای قهرآمیز برای سرنگونی جمهوری اسلامی در پیش ندارند.

گرامی باد خاطره فراموش نشدنی شهدای جمعه خونین زاهدان!

نابود با رژیم دار و شکنجه جمهوری اسلامی!

پیروز باد مبارزات خستگی ناپذیر خلق بلوچ!

چریکهای فدائی خلق ایران

۷ مهر ماه ۱۴۰۲ برابر با ۲۹ سپتامبر ۲۰۲۳